

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] er paakrævede eller hensigtsmæssige med Henblik paa at sikre den bedst mulige Vareforsyning og den gunstigste Fordeling af Tilførslerne, men inden for disse Rammer gælder det om at foretage den størst mulige Forenkling og successive Afvikling af Restriktionerne, i det Omfang Forholdene tillader, og dette vil, haaber jeg, nu ske i Samarbejde mellem Administrationen og Erhvervene.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale de tre forelagte Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Jeg skal have den Ære for det høje Folkeeting først at fremsætte følgende til Lovforslag: For det første *Forslag til Lov om Ophævelse af visse i Rigsdagssamlingen 1945 gennemførte Love om Bemyndigelse for Forsvarsministeren til midlertidig af afvige fra de i Lovgivningen om Hærens og Søværnets Ordning m. v. givne Bestemmelser*, og for det andet den almindelige Bemyndigelseslov, hvis Standardtitel plejer at være: *Forslag til Lov om Bemyndigelse til midlertidig at afvige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning samt i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning*.

Som man vil bemærke, drejer de to Lovforslag sig om Bemyndigelser, nemlig om Ophævelse af nogle Bemyndigelser og om Bevarelse og Udvidelse af andre. Det har jo — desværre, kan man sige — lige siden Krigens Begyndelse i 1939 vist sig nødvendigt i væsentlig Grad at fravige de Bestemmelser, som er indeholdt i Loven om Hærens og Søværnets Ordning af 1937. Ved Krigens Udbrud afveg man fra Bestemmelserne i Henseende til at kalde en større Beredskabsstyrke ind, og efter Besættelsen ved vi alle, at Forholdene nødvendiggjorde en meget stærk Indskrænkning af det normale Tal paa indkaldte Soldater her i Landet. Efter Befrielsen i Fjor skete der jo en saadan Omkalfatring baade i de militære Opgaver, der kom til at foreligge, og i hele den militære Forvaltning, at Forsvarsordningen af 1937 faktisk har været suspenderet, samtidig med at det af mange forskellige Grunde har været nødvendigt at løse de foreliggende Opgaver paa Basis af meget vidtgaaende Bemyndigelseslove.

Det første Forslag, jeg nævnte, omhandler Ophævelse af to tidligere Bemyndigelseslove, nemlig Lov Nr. 250 af 25. Maj 1945 og Lov Nr. 325 af 7. Juli 1945. Ved

den første af de her nævnte Love blev der for at undgaa enhver Dualisme i Hærens højeste Kommandoføring givet den daværende Forsvarsminister Bemyndigelse til for en kortere Overgangstid at lade Chefen for Generalkommandoen tillige overtage Posten som Direktør for Krigsministeriet. Endvidere blev Ministeren bemyndiget til, det Omfang Forholdene nødvendiggjorde det, at fravige Hærlovens Bestemmelser om Befalingsmændenes Fordeling og Anvendelse og i visse særlige Tilfælde ogsaa deres Antal. Yderligere bemyndigedes Forsvarsministeren til at lade de frivillige bevæbnede danske Organisationer indgaa som frivillige under Hæren, og endelig lod man den militære Straffelovs og Retsplejes Regler træde i Kraft, saaledes som de skal være under Krigstid.

Ved den anden Lov, Loven af 7. Juli 1945, blev Ministeren yderligere bemyndiget til at fravige visse Bestemmelser i Søværnsloven vedrørende Personellets Fordeling og Anvendelse, til at foretage visse Indkaldelser ved Søværnet og til ogsaa for Søværnets Vedkommende at lade de særlige Regler i den militære Straffelov træde i Kraft. Disse i de to Love her nævnte Beføjelser, som er af ret vidtrækkende Karakter, har ikke hidtil været tidsbegrænsede. Siden disse Loves Vedtagelse i Fjor har Forholdene imidlertid udviklet sig saaledes, at i hvert Fald enkelte af disse Beføjelser ikke længere skønnes nødvendige. Det gælder f. Eks. Spørgsmaalet om Foreningen af Stillingen som Chef for Generalkommandoen og Stillingen som Direktør for Krigsministeriet og Spørgsmaalet om Bemyndigelsen til at lade frivillige Organisationer gaa ind i Hæren. Det sidste Spørgsmaal har jo løst sig selv derigennem, at de frivillige Styrker allerede i Fjor er sendt hjem. Og hvad det første Spørgsmaal angaar, ligger det saaledes, at General Gørtz under Hensyn til de store Opgaver, der paahviler den kommanderende General med de meget betydelige Indkaldelser, man har for Tiden her i Landet, allerede for længere Tid siden over for mig har paaapeget, at det ikke i Længden lader sig gøre at forene Stillingen som Chef for Generalkommandoen med Stillingen som Direktør for Krigsministeriet. Efter fælles Aftale vil General Gørtz derfor i en nærmere Fremtid træde tilbage fra Posten som Direktør for Krigsministeriet og udelukkende hellige sig Virksomheden som Chef for Generalkommandoen.

Jeg føler Trang til paa mine egne Vegne ved denne Lejlighed at sige General Gørtz Tak for hans store, udmærkede og altid